

Cuvântul redactorului

DREPTUL DE A FI ASIGURAT

Liviu Dubei*

Secția Chirurgie generală
Spitalul Municipal „Sf. Doctori Cosma și Damian” Rădăuți

R evoluția din decembrie '89 ne-a adus o multitudine de drepturi. Dreptul de a înjura pe oricine, de a defrișa pădurile, de a braconă, de a sta degeaba, de a fi asistat social și multe alte drepturi. Dreptul de a fi asigurat este unul dintre ele. Dreptul de a fi asigurat RCA, de a-ți asigura obligatoriu locuința, de a fi asigurat obligatoriu pentru sănătate și să nu folosești serviciile de sănătate, de a beneficia de îngrijiri de sănătate gratuite în regim de urgență fără să fi cotizat vreun leu pentru sănătate. Suntem o țară interesantă, cu o anatomie și fiziologie extrem de complexă și ciudată. Orice principiu sănătos este tăiat din fașă. De ce să obligăm „cetățeanul” să se asigure? De ce să-l educăm că trebuie să se asigure? Cel care lucrează cât mai mult trebuie obligatoriu să se asigure, dacă are mai multe locuri de muncă trebuie să fie împovărat cât mai tare pentru ca cel care stă degeaba să poată beneficia de asistență medicală de cel mai înalt grad de performanță gratuit.

Este de notorietate momentul când au fost inundate într-un sat din România unde soldații ajutau la debarasarea și evacuarea mълului din curți, canale și drumuri și „cetățeanul” privea de la terasa unei bodegi cum lucrau soldații dându-le chiar indicații. Din acest motiv eu cred că nu vom avea niciodată un sistem medical performant. Singura variantă posibilă în care aceste lucruri vor conta este să responsabilizăm „cetățeanul”. Este aberant ca o consultație plătită de CNAS să fie mai mică decât o vizită la un frizer/stilist. Este aberant ca o internare cu o spitalizare de 6-7 zile în care s-a efectuat o intervenție salvatoare de viață să fie evaluată la 1.500 – 2.000 lei. Câți oameni ar trebui să plece din sistem ca cineva să realizeze că

sănătatea este importantă. Indiferent câte greve se vor face nu se va obține niciodată nimic. Sunt mai multe motive pentru care nu se va obține nimic. Primul este că niciodată nicio grevă din sănătate nu a mers până la capăt. Și e de înțeles. Suntem cadre medicale responsabile și nu lăsăm pacienții o perioadă lungă de timp fără îngrijiri. S-a dorit crearea unei legi a salarizării care să elimine discrepanțele salariale. Este interesant. A introdus alte discrepanțe mult mai mari. A creat o ură între diferite categorii de personal care nu văd cum va putea fi corectată. Este complicat să găsești o soluție de salvare a unui sistem dependent extraordinar de oameni.

Principală resursă în orice sistem de sănătate este resursa umană. Dacă cei care se ocupă de bunul mers al acestuia nu vor înțelege acest lucru și nu vor crea legi și mecanisme simple, dacă nu se va elimina influența politică și nu se vor plăti corect serviciile medicale, este iluzoriu să vorbim de servicii de sănătate. Nu cred că sunt mulți cei care și-au pus vreodată întrebarea de ce o unitate medicală privată funcționează fără convulsii. Nu cred că sunt mulți cei care și-au pus întrebarea de ce rețeaua de stomatologie funcționează fără nici un fel de probleme. Nu cred că sunt mulți cei care și-au pus întrebarea cum au reușit laboratoarele să ajungă la performanțele pe care le au în prezent. A fost la un moment dat tendința de a liberaliza piața pentru asistența medicală de urgență și aici mă refer la proiectul de lege propus de unul dintre partide în legătură cu serviciile de ambulanță. Eu personal cred că era una din puținele legi bune sau foarte bune din sănătate. Crearea concurenței în sistem este singurul mecanism prin care va crește calitatea îngrijirilor. Concurența stimulează creativitatea, dorința de a lucra mai bine, dar în a-

* Adresă corespondență autor: Dr. Liviu Dubei, MD, PhD, Spitalul Municipal „Sf. Doctori Cosma și Damian” Rădăuți,
E-mail: liviudubei@yahoo.com

celași timp pentru ca mecanismul concurenței să funcționeze compensarea personalului trebuie să se facă la fel concurențial.

Este anormal ca anumite categorii de personal să primească același venit sau chiar mai mare la o activitate mai mică și mai puțin expusă riscului. Cred ca personalul medical ar trebui să fie plătit după ceea ce face. Modelul austriac cu comision este unul foarte corect în care medicul este stimulat ca să consulte cât mai mulți pacienți. Este anormal ca o anumită afecțiune tratată în spitalul YYY să fie platită mai puțin comparativ cu un alt spital ZZZ care tratează aceeași afecțiune dar categoria spitalului este inferioară. Este un mod elegant de a devalida spitalele mici care nu vor putea niciodată angaja personal medical și nu vor putea achiziționa aparatură medicală performantă. Ceea ce nu trebuie uitat este că spitalele mici și medii reprezintă aproximativ 65% din numărul total de spitale din România, acestea asigurând asistență medicală la cca. 60% dintre locuitorii României. Este iluzoriu să credem că spitalele mici vor reuși să se dezvolte în momentul de față în acest

mod de organizare. Dacă ne uităm și privim acest sistem observăm fără nici un echivoc că oameni care cotizează la sistemul de asigurări mai mult decât alții nu beneficiază de aceleași servicii medicale. Este important unde te-ai născut, dacă ești aproape de un spital mare, dacă spitalul de care ești aproape are medici etc. Crearea unui standard care să fie obligatoriu pentru toate spitalele este esențială. De asemenea este importantă crearea unei legi a malpraxisului corecte. Practicarea unei medicini defensive nu va conduce la nimic bun. Nu va face altceva decât să se asigure o asistență medicală ștearsă, constantă, fără nici un progres la nivel științific. Practicarea medicinei este o artă, este o știință, este o filozofie. Flerul medicului este, cred, 50% din tratament. Altfel am pune tehnologia să trateze pacienții, ceea ce nu se va întâmpla niciodată. Totuși, chiar dacă am vorbit foarte critic la adresa acestui sistem medical din care și eu fac parte, sper ca cineva să-l activeze, să ne trezim și să spunem că într-adevăr avem dreptul de a fi asigurat.